

№ 5 (696)
Травень 2010 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

**ВКЛОНИМОСЬ ЇМ
ЗА ПЕРЕМОГУ**

Колонка головного редактора

SHOW MUST GO ON!

В актовій залі університету перед публікою та журі предстали 8 талановитих, ерудованих, привабливих, мужніх і при цьому абсолютно різних студентів нашого університету.

Протягом п'яти конкурсних завдань молоді люди демонстрували прискіпливому журі свої таланти: чарівність, винахідливість, ерудицію, індивідуальність, імпозантність і, звичайно ж, шарм!

Беззаперечно, що найголовнішим і інтригуючим виступом конкурсантів був феєричний творчий конкурс. Після якого склалось враження, що цьогорічні учасники конкурсу «Містер Шарм» не студенти технічного університету, не майбутні програмісти, енергетики, будівельники, радисти, екологи чи економісти, а досвідчені зірки естради – настільки якісними, потужними, різноманітними та високопрофесійними були виступи хлопців у творчому конкурсі.

Кожен учасник по-своєму приваблював і зачаровував, але згідно з правилами лише один може отримати титул «Містер Шарм».

За підсумками п'яти конкурсних змагань двоє конкурсантів Михайло Бакалюк (Інститут БТЕГП) та Віктор Ципляєв (Інститут АЕКСУ) набрали однакову кількість балів – по 144.

У результаті обговорення журі з перевагою в один голос надало перевагу Віктору Ципляєву, який і здобув почесний титул «Містер Шарм – 2010». Михайло Бакалюк отримав титул «Віце-Містер Шарм» та найголовніше – визнання публіки, оскільки, зачарувавши жіночу частину глядацької аудиторії, здобув ще й титул «Містер Шарм глядацьких симпатій».

Конкурс «Містер Шарм» уже багато років постіль проводиться у нашому університеті. Він одразу завоював свого глядача і став традиційним. Переповнена глядацька зала – прекрасне підтвердження того, що подібні заходи користуються шаленою популярністю у студентів і навіть у викладачів.

Проведення таких конкурсів необхідне не тільки тому, що show must go on, але і заради того, щоб для когось настав «зірковий час», а у когось з'явився приклад для наслідування та прагнення до самовдосконалення.

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи,
головний редактор часопису «Імпульс»

Зірковий час Віктора Ципляєва

«Віце-Містер Шарм» і «Містер Шарм глядацьких симпатій» Михайло Бакалюк (в центрі)

Вальсують переможці

Рівень РЕКТОР ВНТУ – В «УКРАЇНИ СЛАВНІ ІМЕНА»

У Києві відбулася урочиста презентація всеукраїнського видання «України славні імена». До цього престижного фоліанту внесено розповідь про ректора нашого університету, академіка Бориса Мокіна.

Натхненна творча праця, яка несе у світ добру славу про нас, як освічену, трудолюбиву й талановиту націю, наполегливість у досягненні високих наукових і освітнянських показників, професійність, творчий підхід та невичерпна енергія – ось критерії, за якими обирались особистості, що склали «України славні імена». Вони власним прикладом розкривають шляхи досягнення вагомих результатів.

Внесення до цього авторитетного видання імені Бориса Мокіна, академіка Національної академії педагогічних наук України, доктора технічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, є ще одним підтвердженням значущих результатів його діяльності як вдалого управлінця, талановитого вченого і освітянина.

На персональному сайті Бориса Мокіна

www.mokin.com.ua розміщено інформацію про біографію, факти наукової, педагогічної, адміністративної та громадської діяльності ректора ВНТУ. Тут також оперативно публікуються аналітичні твори та його відгуки на актуальні проблеми сьогодення.

65-та річниця

ПОКОЛІННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

9-го травня увесь пострадянський простір святкував 65 річницю перемоги у Великій Вітчизняній війні. Це свято не обійшло осторонь жоден будинок, жодну сім'ю, тому що практично кожна родина знає про війну не з чуток, не тільки з книг чи кінострічок. Практично усі знають про це по найближчих родичах, друзях, знайомих.

Саме 9 травня впродовж усіх цих років залишається нашою загальнонаціональною радістю і гордістю. Чим далі в історію йде травень 45-го, тим гостріша наша пам'ять, величніший подвиг солдата, значущішою стає Велика Перемога та сильнішою відповідальність за майбутнє.

У цей день масштабні заходи відбувались в усіх українських містах-героях. Ветерани згадували однопольчан і поклали квіти до пам'ятників полеглим. Цей пам'ятний день відзначив і наш університет святковим концертом «Низький уклін вам, дорогі ветерани», низкою тематичних заходів, проведених науково-технічною бібліотекою, покладанням вінків та квітів до пам'ятника льотчикам-визволителям та до Меморіалу Слави. Активно долучились до усіх університетських заходів патріотично виховані активісти студентського самоврядування та студентської секції профкому університету. Адже це свято не тільки тих, хто брав участь у бойових діях, вінис роки окупації і пекло концтаборів, підіймав з руїн та відроджував рідний край, віддаючи своє здоров'я, ентузіазм, енергію. Це свято також і молодого покоління. Адже саме на них покладено обов'язок збереження того, що було відвойовано ціною неймовірних зусиль – свободи своєї Вітчизни.

Рада ветеранів, профспілковий комітет, адміністрація університету насамперед подбали про транспорт. Ветеранам Великої Вітчизняної нині уже далеко за 80, декому й під 90, тож, за кожним приїздив додому університетський легковик. Теплі слова вдячності і уваги, квіти, подарунки... До 50-річчя університету вийшла ювілейна книга про історію і сьогодення нашого ВНЗ. У ній, звісно, інформація і про них, ветеранів, колишніх його викладачів і

співробітників. На згадку кожен ветеран отримав цей розкішний ювілейний фоліант. А тих, кому здоров'я не дозволило навіть попри наданий транспорт приїхати на урочистості до університету, представники ради ветеранів і профкому університету відвідали вдома, привітавши зі святом і вручивши подарунки.

Після студентського концерту за традицією запросили дорогих і шанованих гостей до університетської їдальні на святкову вечерю, де вони спілкувались, згадали свою воєнну юність, побратимів. Пом'янули тих, хто уже відійшов у вічність. Сумно, що ряди ветеранів Другої світової безжалюбно рідшають. Нещодавно залишили нас гвардії полковник Василь Овсійович Компанець, кандидат технічних наук, доцент, інвалід ВВв Олександр Миколайович Кузьмін...

Ми, послідовники Великої Перемоги, схилиємось перед ратним подвигом солдатів. Низький уклін усім ветеранам за подвиг та самовіддану працю, усім, хто вінис на своїх плечах тяготи військового лихоліття, пересиливав біль, кров і смерть. Низький уклін і вдячність нащадків усім, хто підняв країну з руїн, хто всім своїм життям показав, яким має бути покоління Переможців!

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи

Підпис до світлини на обкладинці: **Колишній ректор ВПІ, доктор технічних наук, професор Іван Васильович Кузьмін (перший ліворуч), поруч гвардії полковник Микола Степанович Макаренко, колишня партизанка Надія Павлівна Уютова, далі Альфред Леонідович Добровольський, Дмитро Микитович Стукаленко, полковник медслужби у відставці Павло Полікарпович Коба, полковник-інженер Василь Йосипович Коваленко, Віктор Михайлович Сенніков, гвардії полковник у відставці Броніслав Семенович Бугорський**

Зарубіжні гості

НАЙВАЖЛИВІШИЙ КРИТЕРІЙ – ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ

Вітала з півстолітнім ювілеєм наш ВНТУ делегація технічного університету імені Георге Асахі міста Яси (Румунія) – декан факультету матеріалознавства, професор Юліан Іоніца, голова вченої ради факультету, професор Георгіу Бедеру та професор Іоан Русу.

Гості привезли поздоровлення від почесних професорів нашого ВНТУ – колишнього ректора Яського технічного університету Віталія Білоусова і колишнього декана факультету матеріалознавства Адріана Діми. Румунські науковці вручили посвідчення членів Вченої ради і почесних професорів університету імені Георге Асахі ректору ВНТУ, академіку Борису Мокіну й директору Інституту машинобудування і транспорту, професору Юрію Буреннікову, підписаних ректором ЯТУ Іоном Гіурмою.

– Ваш Вінницький національний технічний університет зробив суттєвий крок вперед за час, коли ми були тут востаннє – за два роки. – Говорить **професор Юліан Іоніца**. – Тому ваш університет має вагомий шансвнезабарі інтегруватися у європейський освітній простір. Слід розробляти європейські навчальні програми. Румунія пройшла такий же шлях десять років тому, робила те ж саме. Це було досить важко. Навчальний процес у румунських університетах донедавна був такий же, як нині в Україні. Але тепер він повністю відповідає європейській моделі за усіма трьома рівнями: студентським, магістерським і докторським. Для України було б добре використовувати наш досвід, адже ви тоді уникнете деяких типових помилок і рухатиметесь у Європу швидше, аніж ми. Найважливіший критерій – якість навчання. Актуальним є обмін студентами і професорами між університетами Європи. Такі програми обміну Євросоюз фінансує. Актуальним є й обмін інформацією. Тут теж немає жодних перепон. У технічного університету ім. Георге Асахі дуже хороші стосунки з вашим університетом, особливо з Інститутом машинобудування і транспорту, який очолює професор Юрій Буренніков. У червні ми чекаємо з вашого університету одного професора і двох-трьох аспірантів або магістрантів, які мають приїхати до нас на молодіжний науковий конгрес. Кілька разів студенти вашого Вінницького техуніверситету приїздили в Яси, і наші румунські студенти приїздили до вас у Вінницю. Зараз ми пробуємо вирішити питання, щоб спільно Яський і Вінницький університети брали участь у програмах Європейського Союзу. Хоча нині через кризу багато освітніх програм Євросоюзу заблоковано. Чекаємо, коли вже нарешті криза минеться. Можливо, через півроку, як світові економічні негаразди пройдуть, наша співпраця значно активізується. Маємо дві програми: одна – це наукові дослідження, а інша – стосовно мобільності студентів і професорів у європейському науковому просторі.

– Професор Буренніков є членом редакційної колегії одного з наших престижних наукових бюлетенів. Юрій Анатолійович – висококласний спеціаліст. – Продовжує пан Іоніца. – Окрім власне наукового співробітництва між нами

склалися дуже приятні приятельські стосунки. Без особистої приязні, на мою думку, налагодити результативну наукову співпрацю майже неможливо. Люди в житті повинні допомагати один одному, і в науці також, адже по одному значно важче. Дружба – це мотор наших наукових досліджень. Результати нашої спільної кількарічної роботи, ми уже надрукували і в нашому науковому бюлетені, і в науковому журналі «Вісник ВПІ», який видається вашим університетом, і в інших ваговитих наукових бюлетенях Румунії.

– Аби вийти на світовий науковий ринок, слід обов'язково друкувати свої праці англійською. – Приєднується до розмови **професор Георгіу Бедеру**, редактор англійськомовного наукового бюлетеня Яського технічного університету. – Тільки тоді вченого визнають за кордоном, коли його праці відомі у науковому світі. Наш бюлетень друкує науковців з багатьох країн – Японії, США, Німеччини, України...

За спостереженнями гостей, румунські й українські студенти не різняться: такі ж життєрадісні, допитливі і оптимістичні. Але у Румунії учні в школі навчаються 12 років, тому в університет приходять уже цілком дорослі, серйозні люди, які виважено роблять свій фаховий вибір. А ще румунські студенти мають змогу місяць, півроку, рік – залежно від бажання чи потреби, навчатися за кордоном в обраному університеті. Усі румунські студенти вільно володіють англійською мовою, багато хто знає німецьку і французьку. Навчаються румунські студенти і в Італії, і в Португалії, вивчаючи мову тієї країни, куди виїждять на навчання. Бува не обов'язково вивчають португальську чи іспанську, але англійська – це конче необхідно. Важливо розумітися в культурі того

Посвідчення почесного професора університету ім. Георге Асахі директору Інституту машинобудування і транспорту ВНТУ Юрію Буреннікову вручає декан факультету матеріалознавства, професор Юліан Іоніца

народу, тієї країни, куди їдеш. А щоб розуміти, слід таки знати мову.

Державні університети в Румунії не повністю фінансуються державою, лише на 70-80%. Тож, решту кожен навчальний заклад має заробити сам. Насамперед залучаючи студентів-контрактників.

На факультеті матеріалознавства, який очолює професор Юліан Іоніца, навчається 1100 студентів:

– Маємо 5 спеціальностей, 5 магістерських напрямів, дві наукові школи. Зараз дуже не просто нам набрати першокурсників, адже багато молоді прагне навчатися за кордоном. Або й просто працювати за межами країни. Одразу після 12 класу юнь почасті виїздить в Західну Європу. Спочатку працюють, а потім навчаються там. Це для нас проблема, велика проблема – аби молодь навчалась у нас, а потім уже виїздила за кордон працювати. Інженерні спеціальності популярні серед молоді

Румунії, вірніші, зараз знову стають популярними. Особливо популярна гідроенергетика, комп'ютерні науки, архітектура, будівництво, електроніка. Сюди найохочіше молодь іде навчатися, адже таким фахівцям не важко знайти роботу і в дома, і за кордоном.

– Базуючись на навчальному і науковому співробітництві між нашими університетами, ми повинні турбуватися насамперед про студентів. – Наголошує професор Юліан Іоніца. – Студенти – це інтелектуальне майбутнє нації, через кілька років вони представлятимуть нашу країну у світі. В Україні великий потенціал, тому вона дуже цікавить Євросоюз. У Східній Європі поки лише Польща і Румунія є найбільшими у Євросоюзі. Коли ж приєднається Україна, вона буде найбільшою країною за кількістю населення. Але тоді у вас буде вільний ринок, і він усіх змусить жити по-новому.

УРЯДОВА НАГОРОДА – ПРОФЕСОРУ ВНТУ

За вагомий особистий внесок у забезпечення розвитку вітчизняної науки і освіти, сумлінну працю та з нагоди Дня науки урядовою нагородою – Почесною грамотою Кабінету Міністрів України вшановано завідувача кафедри моделювання та моніторингу складних систем нашого університету, директора Інституту докторантури, аспірантури та магістратури, доктора технічних наук, професора Віталія Мокіна.

Донедавна Віталій Борисович був радником міністра охорони навколишнього природного середовища України, а зараз є радником голови Держводгоспу України.

14 травня у великій конференц-залі Міністерства освіти і науки України відбулись урочистості з нагоди Дня науки. У засіданні взяли участь Віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко, Міністр освіти і науки України Дмитро Табачник, заступник Міністра освіти і науки Максим Стріха, Перший заступник Міністра охорони здоров'я Василь Лазоришинець, голова Державного комітету України з питань науково-технічного та інноваційного розвитку Борис Гриньов, віце-президент Національної академії наук України Валерій Геєць, президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень, президент Національної академії медичних наук України Олександр Возіанов, президент Української астрономічної асоціації Ярослав Яцків, голова Ради проректорів з наукової роботи вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації та директорів наукових установ Міністерства освіти і науки Михайло Ільченко. А також освітяни, науковці і зокрема члени Ради проректорів, яка відзначала того дня своє п'ятиріччя.

З професійним святом науковців привітав Дмитро Табачник, зазначивши, що поняття «майбутнє

України» і «майбутнє української науки» майже тотожні, адже місце кожної розвиненої держави в сучасному динамічному світі визначається її інтелектуальним капіталом. Він акцентував на важливості розвитку саме університетської науки: «Ми маємо дуже цікаві приклади успішних інноваційних проектів, реалізованих у стінах ВНЗ. І вже сьогодні за

співвідношенням власних зароблених коштів до бюджетного фінансування університети суттєво випереджають інститути НАН України». Міністр вручив дітям науки відомчі нагороди та відзнаки.

Зі святом науковців привітав і Віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко. Запевнивши, що Уряд всебічно підтримує й надалі активно підтримуватиме розвиток наукової сфери в Україні, він вручив провідним ученим держави урядові відзнаки. Вручаючи нагороду професору Віталію Мокіну, Володимир Петрович приємно відзивався про наш Вінницький національний технічний університет, де він, до речі, є почесним професором.

Так тримати!

Сходження на кавказькі вершини

У Тбілісі на Кубку Векуа студенти ВНТУ здобули перше місце у командному заліку. А Віталій Невідомий, поступившись лише бронзовому призеру першості світу, став другим.

Команду ВНТУ нагородили і спеціальним призом імені видатного грузинського математика Н.І.Мухелішвілі, як кращу команду гостей, що брала участь у змаганнях.

Минуло вже два роки з часу, як закінчили наш університет члени «зіркової» збірної ВНТУ з програмування: Дмитро Коржик, Дмитро Білоус та Богдан Власюк – двічі фіналісти першості світу. У 2005-му вони стали першою «не столичною» командою північно-східної Європи, яка увійшла до фіналу першості світу. У 2007 році наші хлопці, неодноразові чемпіони та призери України, повторили свій успіх.

А потім – «зміна поколінь». 2008-го команда ВНТУ уперше за час існування Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування не увійшла до складу її призерів і лише з п'ятим результатом отримала диплом III ступеню у її півфіналі.

Але «молода» команда, яку очолював студент групи ІС-06 Віталій Невідомий, не збиралася здаватися. Розпочалися наполегливі тренування, результат яких не забарився. Уже у 2009 році команда стає другим призером півфіналу Всеукраїнської олімпіади, а її лідер Віталій Невідомий – абсолютним переможцем Всеукраїнської олімпіади з інформатики. Згодом – вдалий виступ у Кубку Векуа (Тбілісі), де команда посіла друге місце, поступившись лише золотим призером першості світу (вони на той час уже не були студентами, що допускається правилами змагань). А в особистому заліку Віталій став третім, пропустивши вперед лише тих же золотих призерів першості світу.

Достойним став і виступ молодого команди у півфіналі першості світу 2009 р. – десяте місце серед сорока п'яти кращих команд південно-східної Європи! А потім – чудовий виступ у Новосибірську, де команда посіла шосте місце серед 48 кращих російських команд, які є світовими лідерами! Достатньо сказати, що в цих змаганнях виступали три чемпіони Росії різних років та одинадцять команд, які отримали право участі у фіналі першості світу! При цьому наша команда залишила позаду діючого чемпіона Росії, пропустивши вперед лише п'ятох фіналістів першості світу з Москви та Санкт-Петербурга!

І ось новий 2010 рік. Рік напруженої праці та нових сподівань. Зауважимо, що задля запобігання складної ситуації зі зміною поколінь, перша команда ВНТУ у складі Віталія Невідомого, Олексія Стаха та Костянтина Щепановського взяла шефство над юною командою першокурсників, до складу якої увійшли Михайло Гранік, Сергій Кашубін та Максим Матейчук. Щотижневі тренування дали свій результат і на зимову школу з

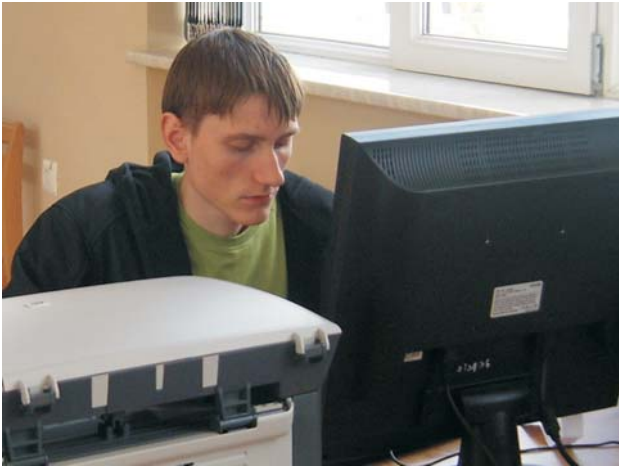
програмування у Харкові вирушили вже дві збірні ВНТУ. Зимова школа – це важке випробування і для досвідчених олімпійців. Вісім днів лекцій, напружених щоденних змагань, розбирання і дорішування задач – такий темп витримати не просто. І хоча наша перша команда цього разу не увійшла до числа призерів, маленьке диво створила саме друга команда. Записану у другий дивізіон (змагання для початківців) її згідно правил зимової школи після шостого туру було примусово переведено до вищої ліги через демонстрування надто високих для новачків результатів. Отримане в результаті 15 місце серед 38 «грандів» з України, Росії, Білорусі та Грузії стало

Переможець Кубку Векуа – команда ВНТУ: тренер Володимир Месюра (перший ліворуч), Віталій Невідомий (четвертий ліворуч), Олексій Стах (п'ятий ліворуч) та організатори змагань

безсумнівним успіхом молодого команди та її наставників.

Наступним випробуванням став півфінал Всеукраїнської олімпіади з програмування, який проводився у Львівському національному університеті ім. І.Франка. Цього року команда ВНТУ була вже (як й у минулі роки) серед незаперечних фаворитів змагань. І за сорок хвилин вона випереджала найближчого суперника (команду господарів) на дві задачі, що практично гарантувало перемогу. Але тут сталося диво, яке й досі важко пояснити. Команда львів'ян, яка за 260 хвилин з напругою розв'язала шість простих і середньої складності задач, за останні 40 хвилин розв'язала 3 складні задачі! Але ж і друге місце у півфіналі з відривом у дві задачі від третього місця – теж гарний результат. І справжньою подією стало здобуття другою командою (Михайло Гранік, Сергій Кашубін та Олег Морфіянець) права виступу у фіналі Всеукраїнської олімпіади! Після дворічної перерви ВНТУ знов буде представлений у фіналі двома командами.

Лідер команди ВНТУ Віталій Невідомий на змаганнях особистого туру Кубка Векуа

Чергове випробування – олімпіада з комп'ютерних наук, в якій команда взяла участь уперше. І знову друге (після господарів) місце у командному заліку, та друге місце в особистому заліку Віталія Невідомого.

А далі – персональне запрошення команди ВНТУ, як призера минулорічних змагань, до столиці Грузії для участі у Кубку Векуа. Цього року команда була націлена у Тбілісі лише на перемогу. І так воно й сталося! **Перше місце у командному заліку та друге місце в особистому заліку Віталія, який поступився лише бронзовому призеру першості світу, котрий вже два роки, як закінчив університет.**

Вперше команду ВНТУ було нагороджено також і спеціальним призом імені видатного грузинського математика Н.І.Мухелішвілі, як кращу команду гостей, що брала участь у IV Кубку Векуа в Тбілісі.

Зауважимо, що під час олімпіади у Грузинському університеті ім. Святого Андрія Первозваного Патріаршества Грузії відбулася також Міжнародна конференція «Інформаційні та обчислювальні технології», яка проводилася спільно з Інститутом обчислювальної математи-

ки ім. Н.І.Мухелішвілі. І Віталій Невідомий встиг не тільки позмагатися за перше місце на олімпіаді, але й виступити на конференції з доповіддю «Алгоритм управління мультиагентною системою маршрутизації ситуативної мобільної комп'ютерної мережі», яку було відзначено серед кращих студентських доповідей.

На відзнаку успішного виступу на Кубку Векуа, під час нагородження, команда ВНТУ отримала запрошення від керівника департаменту Міністерства у справах сім'ї та молоді Азербайджану Мамед-али Мамедова на участь у міжнародній олімпіаді з програмування, яка відбудеться у Баку в жовтні цього року.

А нині на наших олімпійців очікує Севастополь, де наприкінці травня відбудеться міжнародна олімпіада з робототехніки.

Графік змагань з програмування є дуже напруженим. Адже ще до наступного навчального року на наших олімпійців чекають у липні змагання KPI OPEN, а у серпні – літня школа з програмування у Севастополі. І це не враховуючи постійних он-лайн змагань, що проводяться з використанням Інтернет: Міжнародний Відкритий кубок, командна першість з програмування ISPC, щотижневі змагання особистої першості світу TopCoder, змагання особистої першості світу CodeJam компанії Google...

Володимир МЕСЮРА, кандидат технічних наук, доцент, координатор Всеукраїнської олімпіади з програмування, тренер команди ВНТУ, двічі фіналіст першості світу

Побажаємо ж нашим олімпійцям нових успіхів та спортивної удачі! А всіх бажаних запрошуємо на тренування збірних команд ВНТУ з програмування, які допоможуть вам стати справжніми фахівцями своєї справи та відкриють двері у чарівний світ спортивного програмування! Про час тренування можете дізнатись безпосередньо і у Віталія Невідомого (група ІС-06), або у тренера команди, доцента кафедри комп'ютерних наук Володимира Івановича Месюри (аудиторія 2121 – центр електронних комунікацій Інтерцек).

Мане БУДЬМО the BEST!

В університеті вперше пройшли інженерні змагання. Чому саме «інженерні»? Тому що цей проект орієнтований на студентів технічних спеціальностей та проходить лише в технічних університетах. Але це не звичайна олімпіада з фізики чи математики. Інженерні змагання – це проект, який включає завдання з проектування та моделювання, це можливість проявити себе та втілити свої найсміливіші конструкторські ідеї, обмінятися думками та ідеями, поспілкуватися з студентами інших інститутів – тому знайти себе в нашому проекті може кожен!

В інженерних змаганнях, що отримали назву «Експерт», брали участь 40 претендентів на перемогу. Змагались вони в два етапи, демонструючи свої здібності, вміння логічно мислити, креативність та навички командної роботи.

За підсумком змагань:

3-є місце у команди «Максимум» Інституту ЕЕЕМ (Ігор Палько – капітан, Євген Білий, Віталій Кошкалда,

Богдан Семенько, Павло Павловський);

2-е місце у команди SP5 – Інституту ІТКІ (Олександр Ісаєнко – капітан, Віталій Гудзь, Олексій Поліщук, Віталій Романов, Наталія

Чертова);

А перемогу виборола команда «Торпеда» Інституту ІТ (Богдан Сломнюк – капітан, Олексій Гусєв, Олександр Косий, Роман Валисєць). Хлопці чудово впорались із завданнями, оригінально представили свої роботи та показали вміння працювати злагоджено та цікаво.

Команди-переможці отримали солодкі призи та гарний настрій.

Якщо й ви бажаєте цікаво проводити вільний час, запам'ятати студентські роки як найкращі, проявити себе як яскраву особистість та реалізувати свої цікаві ідеї – звертайтеся до нас. Такий проект є реальним для кожного технічного університету, все що потрібно – це трохи роботи, віри в себе та бажання бути the BEST. Чекаємо Ваших листів: VNataTU@yandex.ua

Наталія ПЕЛЕХ, студентка групи 1ПЗ-09сп Інституту ІТКІ

ПОТРАПИТИ В ДЕСЯТКУ ОПЕРИ

У нашому університеті відбувся семінар з новітніх веб-технологій всесвітньо відомої норвезької компанії Opera Software. Компанія розробила та випускає веб-браузер Opera для персональних комп'ютерів і ноутбуків, а також мобільний браузер Opera Mini для смартфонів і Opera Mobile для мобільних терміналів.

Захід приурочено до 50-річного ювілею університету. Студенти ВНТУ мали унікальну можливість особисто поспілкуватися з представниками компанії та розробниками браузера Opera. Приїхали вони до Вінниці безпосередньо з Норвегії, оскільки свого офісу в Києві фірма не має. Окрім студентів нашого політеху гості зі Скандинавії зустрічалися із вихованцями НТУУ «КПІ», Чернівецького і Львівського університетів.

Головний доповідач – Чарльз МакКетіНевіл, керівник групи стандартизації Opera Software, член наглядової ради W3C. Допомогавав йому, як перекладач, безпосередній розробник ядра (движка) системи Олексій Хлебніков, виходець із Білорусії.

Гості розповіли про нові веб-стандарти, які незабаром будуть використовуватися в Інтернеті, значну частину часу виділивши для відповідей на студентські питання.

Чарльз в Opera працює з відкритими стандартами, у компанії цією проблемою займаються близько тридцяти осіб. Він своєрідний middle-менеджер, чия робота – курирувати, розставляти пріоритети. Окрім цього, уже 12 років розробляє стандарти для доступності веба. Це його особиста симпатія. Наприклад, є така річ, canvas в HTML 5. І Чарльз зараз працює над тим, щоб він був максимально точно відмальований, і щоб у користувачів не було проблем з використанням цього рішення. А ще Чарльз – шеф підрозділу веб-додатків у W3C. Слідкує, аби все працювало максимально коректно.

– Стосовно HTML 5. Найважливішим у цьому стандарті для розробників – інтерпретація старого HTML. Сайти написані в HTML 3-4. Зараз часто між ідеєю і реалізацією сайту є велика різниця. Нині багато речей у розробці: GEO-локація, API для JavaScript. Усе це складові частини HTML 5. Це платформа для reach-контент рішень. Упровадження HTML 5 замінить дуже багато чого: плагіни, скрипти. Наприклад, зараз, щоб написати код для форми введення даних потрібно дуже багато чого. Потрібні коди, потрібна робота з CSS. У HTML 5 – це усе в одному рядку. Це полегшить і зробить ефективнішим життя розробників, прискорить роботу брау-

зерів. До того ж, чим коротший код, тим менше в ньому місця для помилок. А якщо відразу перейти на плюси для користувачів, то це все зведеться хоча б до того, що заряду батареї вашого ноутбука вистачатиме на довше.

Щодо браузера майбутнього, отак років через 5-10-15, у якому напрямку рухатимуться оглядачі, чи з'явиться щось революційно нове, то Чарльз вважає, що браузера стане менше. Він буде менш помітний для користувача. Але веб-документів побільшає.

– Зараз у нас є інтерфейс, Gmail, Yandex, але над ними є ще й інтерфейс браузера. У майбутньому браузер стане менше, і основний інтерфейс буде в цих системах. Якщо 5-10 років тому користувач вибирав операційну систему, то зараз браузер важливіше. Браузер ще не став основним інструментом, ми зараз десь посередині. Окрім цього, змінюється і парадигма браузера. Зараз він не тільки на комп'ютері. Браузер є і в мобільному телефоні, є в телевізорі, і набагато гостріше стала відчуватися необхідність синхронізації цих даних, щоб на комп'ютері, у телефоні або телевізорі був один браузер, з тими самими настройками, закладками, додатками. Opera Unite, наприклад, дуже важливий інструмент для рішення цієї проблеми. Тепер не потрібно заливати фотографію на Facebook або кудись ще, щоб показати її друзям, тепер можна зробити це самостійно в кілька кліків. Браузер стає усе більш індивідуальним. Аж до того, що в нього можна вмонтувати платіжну систему.

Як позначилося на популярності Opera введення екрану вибору браузерів у Windows 7?

– Загалом я думаю, якимось позначиться, але з часом. Щось зміниться, можливо, уже змінилось, але побачимо ми це не швидко. Ринок став більш відкритим. Найважливіше, що в людей з'явився вибір. У довгостроковій перспективі це дозволить розробникам не зосереджуватися на заточуванні сайту під конкретний браузер, а робити сайт, що буде коректно відображатися в усіх з них. Один із найяскравіших прикладів – IE6. Коли браузер з'явився, він був кращим, під нього усі писали. Розробники інших браузерів копіювали всі коди, включаючи баги. Зараз ситуація інша. Це впливає на якість коду, і я думаю, що з часом такі застигли продукти, як IE6 просто підуть з ринку. Ось вам і ще один аспект – IE6, по суті, відкочував увесь ринок розробки назад. Була така мова – XHTML, вона здавалась світлим майбутнім веба. Але IE6 відображав її, як звичайний HTML, що звело її переваги до нуля. До того ж ситуація не змінилася й у IE7 чи IE8.

Чим пояснити таку популярність браузера Opera серед українських користувачів?

– Якщо поговоримо про те, чому Opera не так популярна на Заході, то причина в тім, що платну версію там купували не дуже охоче. Західний користувач звик платити, але він одержував браузер разом з операційною системою, і нащо купувати ще один, було не зовсім зрозуміло. В Україні це питання не так важливе для користувачів. У нас і донині тут багато користувачів, але мало грошей. Саме тому тут люди одержували Opera безкоштовно, так само як і IE, і робили усвідомлений вибір.

Opera Software часто посилає своїх фахівців для співпраці з університетами, аби там читали лекції. А тому практикують таку річ, як Opera Campus Crew – мережу представників фірми. Це головним чином студенти. Особливої роботи немає, лиш допомога в організації

подібних семінарів. В охочих до такої співпраці занотували E-mail.

А ще Opera Software має ідею зібрати у себе десять найкращих програмістів світу.

– Отож, якщо відчуваєте в собі талант, то сміливо пишіть нам – ми розглянемо вашу кандидатуру. Якщо нам підійдете, допоможемо з візами, допоможемо з переїздом. Можна буде працювати у будь-якому нашому офісі в Норвегії, Швеції, Польщі, Чехії, Китаї, Кореї – де ви захочете. – Циро запевнив Чарльз.

А ще він розповів, що нині кількість користувачів Опері сягає понад 50 мільйонів. І росте на 50% щороку. Донедавна на 4 позиції в світі за цим показником була Україна, а тепер нас обігнав Китай. Загалом Інтернетом сьогодні послуговуються два мільярди осіб. Наступний мільярд приєднається дуже швидко – в наступні 2-3 роки. Нові користувачі Інтернету виходитимуть у мережу не з комп'ютерів.

У бідних країнах до всесвітньої павутини під'єднуюватимуться з мобільних телефонів. Там, розповідає Чарльз, почасти Інтернет-кафе являє собою 5 мобільних телефонів, які заряджаються від автомобільного акумулятора.

Але й заможні теж використовуватимуть не звичайний комп'ютер, а інші пристрої – iPhone, iPad. Тож, Інтернет повинен працювати на усіх типах пристроїв.

До того ж нині Інтернет розглядається значно ширше, аніж перегляд веб-сторінок – це лише перший етап розвитку всесвітньої мережі. Гості з Норвегії розповідали, як Інтернет зробити середовищем, платформою для додатків, адже студенти технічних спеціальностей, насамперед, програмісти, мають орієнтуватися, в якому напрямі йде розробка веб-додатку, що сьогодні є актуальним. Як зробити Інтернет потужнішим, зробити стандарти кращими, як створюються ці нові стандарти Опері – про це була розповідь, про це були й запитання.

– Досить цікаво. Головним чином презентація стосувалась випуску нового веб-стандарту HTML5. З Інтернету уже відомо, що цей стандарт незабаром виходить, але Чарльз і Олексій дуже детально розповіли про нього, вказали його програми. – Ділиться враженнями **Олександра Кулик, третьокурсника Інституту автоматки, електроніки та комп'ютерних систем управління (група 2С1-07)**. – Чарльз говорив англійською, але дуже емоційно, то послуги перекладача не дуже й потребувалися аудиторії. Тож, Олексій просто детально пояснив. Було багато моїх одноклассників, були студенти з мого потоку, зала повна.

– Справді цікаво розповідали про новий стандарт, як він реалізуватиметься. Коли він з'явиться, ми уже знатимемо як його використовувати. – Підтримує Сашу **Дмитро Зарезенко, магістр випуску-2008**.

А насамкінець учасникам семінару за активність і допитливість подарунки – футболки з логотипом Opera Software.

ЗНАЙ НАШИХ!

МАГІСТРАНТКИ ВНТУ У «ТОП-100 НАЙКРАЩИХ студентів України»

12 травня за підтримки міжнародної платіжної системи Visa стартувала VII Всеукраїнська студентська олімпіада під егідою UniCredit Group, що проводиться АКБ «Укрсоцбанк». Уже шостий рік поспіль активно у ній беруть участь найкращі студенти та магістранти Інституту менеджменту.

I тур Олімпіади проходив через дистанційне тестування в режимі online. 20 студентів спеціалізації «менеджмент організацій з зовнішньоекономічних відносин» та «менеджмент організацій з фінансово-кредитної діяльності» відповіли на 80 питань з банківської справи, менеджменту, економічної теорії та англійської мови. Запитання цього року були найбільш за всі роки наближені до тих вимог до знань молодих фахівців, яких потребують нині банки-роботодавці.

Загалом, в онлайн-тестуванні взяли участь 940 студентів з 62 вищих навчальних закладів України. За результатами тестування сформований рейтинг навчальних закладів України, який відображає рівень підготовки фахівців з банківської справи та фінансів. **Вихованці Інституту менеджменту нашого університету, не маючи прямого професійного спрямування з банківської справи та фінансів, посіли 11 місце серед 62 вишів України, випередивши Київський національний університет ім. Шевченка, Київський національний економічний університет ім. Гетьмана, Національний університет «Києво-Могилянська академія» та інші національні університети профільного економічного спрямування.**

У десятку перших ввійшли профільні виші: Донецький національний університет, Харківський банківський інститут Університету банківської справи Національного банку України, Львівський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного банку України, Українська академія банківської справи Національного банку України, Тернопільський національний економічний університет, Одеський державний економічний університет та інші.

Вінницькі ВНЗ посіли: Вінницький торговельно-економічний університет Київського національного торговельно-економічного університету – 37 місце, а Вінницький національний аграрний університет – 48 місце.

За результатами тестування студенти, які набрали від 5700 балів та дотримались встановлених вимог часу, потрапили до рейтингу «ТОП-100 найкращих студентів України». Серед магістрантів Інституту менеджменту до такого рейтингу ввійшли **Тетяна Кліменко (6400), Анна Кравчук (6000), Юлія Самігулліна (6000), Ірина Сергєєва (5900)**. Жоден студент інших вінницьких вишів до «ТОП-100» не потрапив.

Переможці будуть нагороджені сертифікатами з правом на проходження практики у банках Unicredit Group в Україні.

НА ЧЕСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

Юрій Іванович є автором таких монументальних настінних розписів, як «Моя Україна», «Місто над Бугом», «Подільський край». Найбільш значними гобеленами є «Шаргород – земля Подільська» (Шаргород), «Відкриття світу» (Москва), «Місто над Бугом» (Київ), «Розквітай земле», «Музика», «Мистецтво», «Перлина» (Сочі). Твори митця закуплені Міністерством культури України, Міністерством культури Росії, також зберігаються у Національному музеї історії України, Вінницькому художньому музеї, в приватних колекціях України, Росії, Німеччини, Англії, Франції, США, Ізраїлю, Португалії, Польщі.

Виставка нових живописних робіт Ю. Кізімова в експозиційній залі ВНТУ сповнена світла, надії, прагнення пізнання «сутності усіх речей». Як зізнається сам автор в інтерв'ю журналу «Вінницький край», його мистецьке кредо полягає в тому, щоб передати людям своє розуміння не тільки природи, а й світу, місії людини в цьому світі. І через всі його роботи проглядає усвідомлення необхідності творити добро і прагнути добра. Його роботи переконують в тому, що світ, в якому ми живемо, насправді яскравий, красивий, чудовий, утаємничений. І саме ці миттєвості він зберігає на своїх полотнах. Але головним є те, що митець вмів через фарби, авторські художні образи, абстрактні символи запросити глядача до розмови. Роботи Юрія Кізімова діалогічні, спонукають до філософських роздумів і внутрішніх сповідальних споглядань.

Приємним є те, що наші студенти в своїх відгуках на роботи Ю. Кізімова підтверджують свою відкритість до розмови з митцем. Аналізуючи картину «Коло життя» один з магістрантів (М.Ш.) пише: «На мою думку коло – це якийсь елемент людськості – тобто тієї риси, яка неодмінно повинна буди у кожній людині. Все, що поза колом – то наче риси характеру людини – «клаптики» індивідуальності особистості, того, чим людина збагачується протягом свого життя ...». Інші студенти пишуть захоплені відгуки на картини «Ієрогліф весни», «Саку-

У Центрі культурології і виховання студентів відбулася презентація нової художньої виставки, що присвячена 50-річчю від дня заснування нашого університету. Автор представлених робіт член Національної спілки художників України Юрій Іванович Кізімов, який працює в багатьох видах образотворчого мистецтва – гобелен, декоративно-монументальний розпис, графіка, живопис. Його роботи прикрашали і прикрашають приміщення нашого університету ще з середини 80-х років. Сьогодні ми можемо бачити монументальний розпис «Пори року» (осінь-зима) в їдальні університету; гобелени «Устремління» і «Початок» в науково-технічній бібліотеці ВНТУ.

ра», «Очікування», «Народження тиші», «Закохані кипариси». Як зізналась одна із студенток (І.К.): «Виставка справляє чудове враження. Картини дихають свіжістю думок, весною, замріяністю. Як тільки заходиш до виставкової зали, відразу поринаєш у світ дивовижних образів та неприхованої любові до людської душі. Дійсно, необхідно бути насправді талановитою і закоханою у світ людиною, щоб творити такі образи,

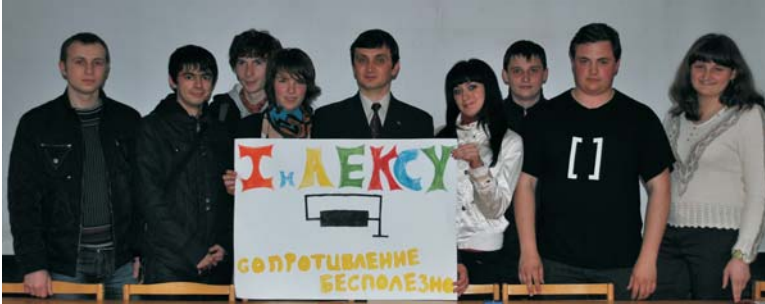
які неначе легеньким вітерцем вихоплені з чарівного світу квітучої весняної пори, або вирізьблені з мрійливої думки ...».

Якщо молодь так щиро і щедро відгукується на творчість майстра, який має великий життєвий досвід, – це свідчить про те, що не переривається духовний зв'язок поколінь у прагненні до вищої людської сутності.

**Тамара БУЯЛЬСЬКА, професор,
завідувач кафедри КСПП,
директор Інституту ГПП,
директор ЦКіВС,
заслужений працівник освіти України**

50 запитань до 50-РІЧЧЯ ВНТУ

З розумом і гумором

Гравці Інституту АЕКСУ одразу попереджали, що в цьому турнірі в боротьбі з ними «сопротивление бесполезно»

У першому півфіналі бульдозер з факультету автомобілів ІнМТ зруйнував фортецю будівельників, а заодно й систему теплопостачання й газопровід, відправивши команду ІНБТЕГП боротись за третє місце

Святкування золотого ювілею нашого університету не обмежувалось лише заходами 20 квітня, окрім цього були різноманітні виставки, інститутські урочистості, в цьому ряду постали й інтелектуальні змагання з брейн-рингу.

Формат святкового чемпіонату передбачав участь восьми команд сформованих з студентів відповідних навчальних інститутів ВНТУ, які змагались за олімпійською системою. Ще до початку змагань окреслилось коло фаворитів, в заявках деяких інститутських команд фігурували особи, котрі давно та успішно грають «Що? Де? Коли?», «Свою гру», ерудит-квартет, брейн-ринг. Одним з головних претендентів на перемогу не безпідставно вважалась команда ІНАЕКСУ, серед гравців якої був чи не кращий на сьогодні «кнопочник» Вінниці Олександр Стибаєв. Він був і володарем кубка міста з брейн-рингу, й неодноразовим призером подібного роду змагань у складі команди «Reject». Згодом хід змагань підтвердив, що йому не було рівних в боротьбі за «кнопку». Випередити Олександра, не припустившись фальш-старту не вдалось нікому, і ряд легких так званих «кнопочних» запитань на свій рахунок записала команда ІНАЕКСУ.

Розпочиналась інтелектуальна битва (за весь турнір було задано 50 запитань) поєдинком між екологами та машинобудівниками. І здавалось останні не витримають «екологічної інспекції» й доведеться «закривати завод, не розпочавши випуск продукції». Але з рахунку 2:0 на користь гравців ІНЕЕЕК ситуація змінилась – «опір матеріалів значно зріс», призвівши до перемоги команди ІнМТ – 3:2.

По цеглинці вибудовували свою перемогу в протистоянні з менеджерами студенти ІНБТЕГП. А висока напруга енергетиків вивела з ладу (подальшої боротьби) команду ІНТКІ. Радіотехніки пересвідчилились, що «сопротивление бесполезно» в поєдинку з колективом інтелектуалів ІНАЕКСУ.

У першому півфіналі бульдозер з факультету автомобілів ІнМТ зруйнував фортецю будівельників, а заодно й систему теплопостачання й газопровід, відправивши команду ІНБТЕГП боротись за третє місце. Другий півфінал відзначився тим, що автоматична система управління повністю вимкнула живлення електроме-

ханікам і заблокувала роботу електричних станцій. Результатом таких дій стала перемога команди ІНАЕКСУ над збірною ІНЕЕЕМ. Фортуна перемінлива, як виведена японцями троянда, що вдень має яскраво червоні пелюстки, а ввечері білі, як той хамелеон – от про таку речі дізнавались команди із запитань, що задавав ведучий.

Поєдинок за «бронзу» впевнено виграла енергетики, не залишивши шансів на відбудову своєї мрії гравцям ІНБТЕГП. Схожа ситуація повторилась і в головному фіналі. Напевно, після шостої години вечора опір ма-

У нашому університеті дівчата і красиві, і розумні (Іра Гриньова (ІнМ) й Іра Борщова (ІНАЕКСУ))

теріалів і тяга автомобілів значно знижуються в студентів ІнМТ, і вони не встояли перед блискучою, швидкою інтелектуальною атакою гравців ІНАЕКСУ, які ще раз довели, що в цьому турнірі в боротьбі з ними «сопротивление бесполезно».

Окрім суто інтелектуальних перепитій брейнівського змагання його учасники були занурені в атмосферу вболівальницької підтримки. Чого тільки варте «інтелектуальне відро» екологів, пісні у виконанні Андрія Рудика та Віктора Слободянюка, а стильна форма команди менеджерів та інших учасників підкреслили, що день народження ВНТУ – це справді свято й ми його відзначаємо весело, з розумом і гумором.

Анатолій ТЕКЛЮК, голова ВОО ВУТ «Просвіта», кандидат філософських наук, доцент, заступник директора Головного центру виховної роботи ВНТУ

Картина+вірш

З НОВИХ ПОЕЗІЙ МИХАЙЛА СТРЕЛЬБИЦЬКОГО ДО 120-ЛІТТЯ ФЕДОРА КОНОВАЛЮКА

ПРИСУТНІСТЬ БОГА У КАРТИНІ

Присутність Бога у картині:
невидимий, бо всюдисущий,
воздав личині по святині,
кущі возвів у райській кущі.
Все висвітлив непереможно,
темнішому приклеїв тіні,
і світ пашисть, як вічне горно,
і бджілка мислить у цвітінні.
І променя піймала склянка,
і трусять променями дзвони,
й стражденна мати-роксолянка
не приховає лик Мадонни.
Все висвітливши нездоланно,
все розгорнув у перспективі,
і дибляться ґрунти рахманно,
і пси нітрохи не спесиві.
Хтось же й відчує — хай не нині,
не завтра на аукціоні:
присутність Бога у картині
можлива в нашому підсонні

«ХАТКА. 1944»

Хатка-хижка –
хатка мирна:
крізь епохи – хай їм грець! –
піл, ікони, піч ковирна,
комірчина і хлівець, —
все під дахом під одним,
крізь епох вогонь і дим.

Хатка тож – ковчег і скит,
зовні... ніби риба-кит:
голова і тулуб – вгору,
хвіст – глибинам фаворит.

А якщо без аналогій,
без моряцьких порівнянь,
хатки обриси убогі,
хатка – символ бідунів.
Знак бідняцьких будунів.

Під хлівцем підвалин брак
так позначився фатально,
що хлівець у землю так,
як у води хвіст фінвала,
поринає, порина...
Але виринає хатка:
з найдавнішеньких одна,
з допотопного десятка.

«КЛАВДІЄВЕ. ЖАБ'ЯЧЕ БОЛОТО. 1948»

У Жаб'ячій Болоті,
там жаб'ячих хоромів!..
Над Жаб'ячим Болотом,
тут сонць не менше двох!
Бо Жаб'яче болото –
зразок для жабодромів,

тож і епоходромів –
для випробу епох.

Царівна Василіса –
Московії окраса –
служила не деінде
на жаб'ячій віку.
Служивши, врозумлялась,
причікувала часу,
покіль удатний Ванька
закусював гірку.

Французькі королеви?
Ті звідси *споживали!*
Спожерли Василісу
бідову не одну.
Же тем, же – тю, – жували
та *се ля ві* – повчали,
московського «чавале!»
смакуючи луну.

У Клавдієвім Клавдій
нікому не перечив,
лив сльози просвітленні
на кожен жабозвук.
Все доливав Болото
сльозами, світу отай.
То й маєм те, що маєм
між наших затхлих лук.

ПІСЕНЬКА НА ВИРІСТ

(заключний текст циклу «Студ і Я»,
опублікованого в номері № 3
«Імпульса»)

«Не будь молодшим за літа свої,
мужчині це, відколи світ, не личить, —
не будь в руках, в думках і на обличчі, —
не будь молодшим за літа свої.

Не будь палкішим за літа свої,
щоб не спалити молодість дочасно,
щоб те, що не горіло, не погасло,
не будь палкішим за літа свої.

Не будь мудрішим за літа свої:
в підступність
рання мудрість навертає,
рішучості тимчасом позбавляє.
Не будь мудрішим за літа свої.

А будь зіркішим за літа свої,
все примічай, нюансами живися:
колись комусь із ними пригодишся,
якщо зіркіший за літа свої».

ДЕРЕВА ВИРОСТАЮТЬ ІЗ... БІСЕРУ

У мистецтві можливо все. Розуміючи це, все одно чудуватись не перестаєш. Тим паче, що творці цих рукотворних див мають своє заняття лише за хобі.

Профспілковий комітет ВНТУ уже сьомий рік поспіль ініціює проведення виставки мистецьких робіт викладачів і співробітників університету. Нинішня виставка – ювілейна, бо приурочена до 50-річчя університету. А розгорнулася вона традиційно у виставковій залі Центру культурології і виховання студентів нашого університету.

Кандидат технічних наук, доцент кафедри комп'ютерної графіки Яніна Скорокова власними руками «виростила» із бісеру сад дерев-символів. Апельсинове дерево – символ благополуччя, сосну – символ здоров'я та довголіття. У Яніному казковому саду є й вічноживуче грошове дерево. І екзотична рослина на підносі – бонсай. За професійне розуміння дизайну, за оригінальність мистецької техніки улюблений викладач студентів-будівельників удостоїлася найвищого титулу виставки: звання «майстер – золоті руки».

А першокурсниця Інституту екології і екологічної кібернетики (група 2ЕКО-09) Вікторія Івчанська вирощує дерева й звірів із... звичайнісінького паперу. Дівчина розповідає, що техніка, в якій працює, – це оригамі і квіллінг. За оригінальність техніки юна аматорка-мисткиня і відзначена.

Молода викладачка Наталя Курілова здобула перше місце за... свою весільну сукню. Українські дівчата, готуючись до заміжжя, вишивали сорочки і рушники. А Наталка мережку до мережки на шастя, на долю виплітала білосніжне плаття, в якому минулої осені і пішла під вінець з коханим. До речі, і свій весільний рушник наша наречена вишила теж власноруч.

Ольга Ковтун, активна учасниця і попередніх виставок, очікувано здивувала своїми новими живописними роботами, за які теж отримала високу відзнаку виставки.

Творить великодні писанки із... бісеру другокурсниця Інституту менеджменту (група МОФ-08) Оксана Неприлюк. Довели, що добре розуміються в декоративно-ужитковому мистецтві, співробітники нашої університетської науково-технічної бібліотеки, чий колектив окремо відзначений конкурсним журі виставки за масовість та самобутність експонатів. Варт відзначити ажурне плетіння завідувачок лабораторій кафедри ТСТБ Віри Балачук і кафедри КСПП Світлани Рикової, художню вишивку студенток Тетяни Зелінської (група ЕСМ-07) і Катерини Нагорної (група 2ЕКО-08), Ольги Гуцол, живописну майстерність співробітників КІВЦ Тетяни Андреевої і Людмили Хльосткіної, яка премійована за відчуття кольору та вмиле втілення його в творчий задум.

Слід зауважити, що профспілковий комітет ВНТУ є головним організатором і спонсором цього вернісажу. До речі, всі учасники експозиції отримали грошові призи від секції співробітників профкому ВНТУ.

Символ здоров'я та довголіття від Яніни Скорокової

Першокурсниця Інституту ЕЕК Вікторія Івчанська вирощує дерева й звірів із... паперу

СПОРТ

Перемога на честь Перемоги

Перше місце в весняному легкоатлетичному кросі Федерації профспілок області, присвяченому 65-й річниці Перемоги «Весна-2010», здобули спортсмени нашого Вінницького національного технічного університету.

Першим добіг до фінішу, здолавши 2000 м, а отже здобув перемогу і в особистому заліку Василь Овчарук, викладач кафедри фізвиховання ВНТУ і тренер нашої іменитої марафонки Віри Овчарук.

Василева колега по кафедрі Діна Харіна і провідний редактор університетського комп'ютерного інформаційно-видавничого центру Валентина Голубєва виграли друге місце серед жінок (1000 м) у різних вікових категоріях.

І переможці, й інші учасники забігу отримали захоплювальні премії від секції співробітників профкому ВНТУ та обкому профспілок працівників освіти і науки.

ПЕРЕМОГИ В БОРОТЬБИ

Чемпіонат України з боротьби на поясах алиш серед дорослих відбувся у Вінниці у ЦСК «Локомотив». За перемогу змагались спортсмени з Криму, Києва, Хмельницького, Могилів-Подільського, інших областей України.

**Тетяна
Процюк**

**Ольга
Загоренко**

**Олександр
Вересюк**

Чемпіонкою України серед жінок у ваговій категорії 48 кг стала студентка Інституту РТЗП Тетяна Процюк (група МЕ-07). Таня – кандидат в майстри спорту з боротьби сумо, кандидат в майстри спорту з боротьби на поясах алиш, а також має перший дорослий розряд з боротьби дзюдо та самбо, багаторазова призерка і чемпіонка України та міжнародних турнірів з боротьби в різних вікових групах.

Срібну позицію серед жінок у ваговій категорії 70 кг виборола першокурсниця Інституту ЕЕМ Ольга Загоренко (група 5Е-09). Оля має перший дорослий розряд з боротьби на поясах алиш і є призеркою чемпіонатів України.

Обоє дівчат виконали норматив майстра спорту, але через відсутність необхідної кількості учасників їхньої вагової категорії їм це звання, на жаль, не було присвоєно.

Тренує спортсменок випускник нашого ВНЗ – заслужений тренер України Даіаури Важа Шотайович, президент Вінницької обласної Федерації сумо та боротьби на поясах алиш.

Андрій Ковальчук (1Б-07, Інститут БТЕГП) і Олександр Вересюк (2АБ-06, Інститут АЕКСУ) на цих змаганнях, здобувши срібло у своїх вагових категоріях (Андрій 100 кг, а Саша +100 кг), виконали норматив майстрів спорту України. 5 місцем змусив вдовольнитися Назар Назаренко (студент ІНБТЕГП), програвши з активною допомогою суддів вихід у фінал чемпіону Європи.

Тренують хлопців викладачі кафедри фізичного виховання – заслужений тренер України, професор Павло Забелін і майстер спорту Дмитро Поліш.

Це були відбіркові змагання на Чемпіонат Європи серед дорослих, який відбудеться влітку в Прибалтиці.

А нині Сашко Вересюк поїхав на збори в Алушту для підготовки до Чемпіонату Європи з боротьби сумо, який проведитиметься в Болгарії.

* * *

Чемпіонат Вінниці з боротьби самбо

Ігор Заступ (гр.1БС-09), категорія 90 кг – I місце;
Микола Сизов (2КІ-08), 90 кг – II місце;
Віталій Ступак (1ЕС-08), 90 кг – III місце.

Чемпіонат області з боротьби самбо

Сергій Снігур (ЗЕСМ-08), +100 кг – I місце;
Дмитро Степанюк (1ЕМ-09), +100 кг – II місце;
Сергій Фірсов (2Б-08), 68 кг – V місце.

Чемпіонат області з боротьби самбо серед молоді (Ладизжин)

Дмитро Поліщук (2ІМ-08), 74 кг – V місце;
Ігор Заступ, 90 кг – III місце;
Микола Сизов, 90 кг – III місце;
Віталій Ступак, 100 кг – I місце;
Ярослав Хонькович (РЕ-08), 100 кг – II місце;
Дмитро Степанюк, +100 кг – III місце;
Сергій Снігур, +100 кг – II місце.

Чемпіонат України з боротьби самбо серед юнаків (Севастополь)

Сергій Снігур, +100 кг – V місце;
Віталій Ступак, 90 кг – VII місце.

Молодіжні ігри області

Дмитро Степанюк, +100 кг – I місце;
Ярослав Хонькович, 100 кг – II місце;
Віталій Ступак, 100 кг – III місце.

Бронза «ГІПАНІСУ»

Впродовж п'яти місяців – з жовтня по квітень тривав Клубний Чемпіонат України з настільного тенісу серед чоловіків у Регіональній лізі (Центральний регіон). Вперше команда нашого міста «ГІПАНІС–ВНТУ» представляла Вінницю на цих змаганнях.

Клуб «ГІПАНІС» створений при кафедрі фізичного виховання нашого університету, діє уже багато років. Студенти та викладачі навчального закладу майже щоденно підвищують тут свою майстерність.

У клубно-командному Чемпіонаті брали участь 33 команди центрального регіону України. Вони були розподілені на 4 підгрупи, де за коловою системою у два кола визначали переможців та фіналістів трьох фіналів. До складу команди «ГІПАНІС–ВНТУ» увійшли старший викладач кафедри фізичного виховання Володимир Тихонов та аспірант кафедри ТКСТБ Михайло Мінов. Члени нашої команди змагались на досить високому рівні, чинили гідний опір провідним командам центрального регіону України. У своїй підгрупі вінничани стали четвертими та ввійшли у другий фінал лідерами, де команди об'єднались у підгрупи та утворили фінал з 12 команд.

Бронзовий «ГІПАНІС»: Володимир Тихонов (перший ліворуч), далі Михайло Мінов і Сергій Діброва, студент ВТЕІ

Після трьох турів команда «ГІПАНІС–ВНТУ» виборола четверту позицію. Попереду був останній (фінальний) тур, який проходив у Києві в тенісному клубі «Лідер». Завдання було складне – стати призером змагань, та наші хлопці не розгубились. Тенісисти ВНТУ перемогли у 9 іграх та, програвши лише дві – командам «Ніка–Ракетка» (Київ) та «СУМДУ» (Суми) у підсумку зайняли третє місце та отримали бронзові нагороди змагань.

Для нашої команди Чемпіонат України закінчився на високій мажорній ноті, попередку наступний тенісний сезон. Сподіваємось, що у наступному Чемпіонаті Вінниччину знову представлятиме команда «ГІПАНІС – ВНТУ».

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»
оголошує конкурс
на заміщення вакантних посад:

Кафедра комп'ютерних систем управління
— доцент.

Кафедра автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки
— доцент.

Кафедра лазерної та оптикоелектронної техніки
— старший викладач.

Кафедра загальної фізики та фотоники
— старший викладач.

Кафедра безпеки життєдіяльності
— старший викладач.

Кафедра містобудування та архітектури
— доцент.

Кафедра теплоенергетики
— доцент.

Кафедра теплогазопостачання
— старший викладач.

Кафедра електричних станцій та систем
— старший викладач.

Кафедра теоретичної електротехніки та електричних вимірювань
— старший викладач.

Кафедра філософії
— старший викладач;
— асистент.

Кафедра електромеханічних систем автоматизації в промисловості та транспорті
— доцент;
— старший викладач.

Кафедра українознавства, політології і права
— доцент.

Кафедра обчислювальної техніки
— доцент;
— старший викладач;

Кафедра захисту інформації
— старший викладач.

Кафедра іноземних мов
— старший викладач;
— викладач.

Кафедра програмного забезпечення

— старший викладач;
— асистент.

Кафедра вищої математики
— доцент;
— старший викладач;
— асистент.

Кафедра технології та автоматизації машинобудування
— доцент;
— старший викладач.

Кафедра автомобілів та транспортного менеджменту
— доцент;
— старший викладач.

Кафедра опору матеріалів та прикладної механіки
— асистент.

Кафедра телекомунікаційних систем та телебачення
— доцент;
— асистент.

Кафедра мовознавства
— доцент;
— старший викладач;
— викладач.

Кафедра проектування комп'ютерної та телекомунікаційної апаратури
— доцент;
— старший викладач.

Кафедра економіки промисловості та організації виробництва
— доцент;
— асистент.

Кафедра адміністративного та інформаційного менеджменту
— доцент.

Кафедра моделювання та моніторингу складних систем
— доцент;
— старший викладач.

Кафедра екології та екологічної безпеки
— завідувач кафедри, професор;
— доцент.

Кафедра фізичного виховання
— викладач.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

При первинному прийомі на роботу на будь яку посаду, при переобранні за конкурсом на новий строк працівник зобов'язаний надати довідку з Вінницької обласної психоневрологічної лікарні ім. акад. О.І. Юценка щодо відсутності протипоказань психіатричного характеру для роботи на цій посаді.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою: **Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус № 2, Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021. Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55**

Студентські змагання**ЮВІЛЕЮ АЛМА-МАТЕР!**

Вже вдруге поспіль у нашому університеті відбулася Всеукраїнська олімпіада зі спеціальності «радіотехніка». Відкриваючи ці фахові змагання, перший проректор, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко зауважив, що збіг у часі з урочистостями з нагоди золотого ювілею ВНТУ є не випадковим.

Порівняно з минулим роком розширилась географія учасників: приєдналась нова команда Чернігівського державного технологічного університету, а від військових вишів – команда з трьох курсанток Одеської національної морської академії. Загалом в олімпіаді брали участь 47 конкурсантів з 17 команд провідних вишів України.

Головна боротьба за першість точилася між командою нашого університету та командою Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», учасники якої намагалися реабілітуватися за минулорічну поразку.

Слід нагадати, що переможцем попередньої олімпіади з радіотехніки був студент нашого університету Ігор Ваховський, який успішно закінчив магістратуру ВНТУ і залишився працювати викладачем кафедри радіотехніки. Через ротацію складу цьогорічна команда ВНТУ послабилась (були включені два студенти 3-го курсу для отримання досвіду). А команда «КПІ» приїхала своїм посиленним складом.

Перемогу в упертій боротьбі здобула **студентка «КПІ» Дінара Ільницьова, яка й отримала диплом першого ступеня. Різняця підсумкових результатів складала лише два бали (89 проти 87) між нею і нашим Сергієм Титячуком, який посів друге місце. Інше друге місце посів студент «КПІ» Василь Савицький зі значним відставанням від лідерів (75 балів).** На цьому переможна хода команди «КПІ» не закінчилась: студент Олексій Постульга отримав заохочувальний диплом оргкомітету олімпіади за перше місце з дисципліни «Сигнали та процеси в радіотехніці», а студент Сергій Олійник отримав заохочувальний диплом оргкомітету олімпіади за третє місце з дисципліни «Цифрові пристрої та мікропроцесори».

Інші призові треті місця вибороли Сергій Степенко (Чернігівський державний технологічний університет), Василь Лопушанський (Національний університет «Львівська політехніка») та Станіслав Коваленко (Севастопольський національний технічний університет).

Інші студенти нашого університету хоча й не здобули призових місць, але гідно представили ВНТУ. У неофіційному командному заліку збірна команда ВНТУ з невеликим відставанням посіла друге місце після команди «КПІ»

(170 балів проти 179). Окремо слід відзначити студентку 5-го курсу ВНТУ Олену Саямон, яка продемонструвала високі знання та другий рік поспіль посіла п'яте місце. Рішенням оргкомітету олімпіади Олені за волю до перемоги був наданий цінний подарунок – сертифікат на річне безкоштовне користування мережею Інтернет від нашого спонсора – компанії DataGroup. Інший спонсор – компанія Інтертелеком для переможців олімпіади надала три бездротових GPS модеми.

Змагаються радіотехніки

Загалом, як відзначили учасники змагань та викладачі – представники провідних технічних вишів України, організація та проведення цьогорічної олімпіади були на високому рівні. Члени журі, мандатної та апеляційної комісії під керівництвом завідувача кафедри радіотехніки, доктора технічних наук, професора Олександра Осадчука якісно підготувалися до проведення олімпіади. Найкращим підтвердженням цього є те, що після оголошення результатів теоретичного туру від конкурсантів не було подано жодної апеляції. Також суттєвим надбанням у порівнянні з минулоріччям була присутність представників засобів мас-медіа на нагородженні переможців. Публікації про олімпіаду радіотехніків з'явилися у міських часописах «20 хвилин» та «Вінницька газета», також був підготовлений відеорепортаж телекомпанією SMART.

Андрій СЕМЕНОВ, секретар оргкомітету, кандидат технічних наук, старший викладач кафедри РТ

Редколегія:

А. В. Пислярова
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

Т. Б. Буяльська

О. Н. Романюк

О. В. Осадчук

С. В. Павлов

В. Г. Лисенко

Т. С. Криклива

М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Оксани Мензул

Тетяни Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 21.05.2010 р.
Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2010-099.

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59